1 În cazul infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 din Codul penal, legea penală română se aplică:

A. dacă nu se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte, chiar și în situația în care pe teritoriul României nu s-a efectuat decât transportul victimei;

B. numai dacă victima este cetățean român;

C. numai dacă autorul infracțiunii este cetățean român.

Răspuns: A

2 Infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 207 din Codul penal:

A. poate avea obiect material;

B. presupune că folosul material urmărit de autor este întotdeauna injust;

C. dacă este comisă cu violență, nu poate absorbi forma de bază a infracțiunii de loviri sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (1) din Codul penal.

Răspuns: A

3 Infracțiunea de violare de domiciliu, prevăzută de art. 224 din Codul penal:

A. nu poate fi săvârșită în formă continuă;

B. nu este absorbită de varianta agravată a tâlhăriei săvârșite prin violare de domiciliu prevăzută de art. 234 alin. (1) lit. f) din Codul penal;

C. poate fi reținută în concurs cu infracțiunea de viol, prevăzută de art. 218 din Codul penal, în situația în care aceasta din urmă se săvârșește după pătrunderea infractorului, fără drept, în locuința victimei.

Răspuns: C

4 În cazul infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 din Codul penal:

A. dacă făptuitorul este un funcționar public asimilat prevăzut de art. 175 alin. (2) din Codul penal, fapta este tipică atunci când a fost comisă în legătură cu îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale legale;

B. dacă l-a determinat pe mituit să comită infracțiunea și, apoi, a ajutat la realizarea faptei tipice, intermediarul răspunde pentru instigare la luare de mită;

C. dacă foloasele promise și acceptate de funcționarul public i se cuvin acestuia, fapta este tipică.

Răspuns: B

5 În cazul renunțării la aplicarea pedepsei:

A. forma de vinovăție cu care este comisă infracțiunea determină aplicarea sau nu a soluției;

B. pericolul social redus al infracțiunii rezultă doar din limitele de pedeapsă prevăzute de lege;

C. nu se pot aplica infractorului pedepse accesorii și nici pedepse complementare.

Răspuns: C

6 Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere:

A. urmată de contopirea pedepselor, în caz de concurs sau pluralitate intermediară, presupune în mod obligatoriu manifestarea unui nou acord al inculpatului de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pentru a se putea dispune suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei rezultante;

B. nu presupune întotdeauna o cauză preexistentă rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea;

C. produce efecte asupra tuturor măsurilor de siguranță.

Răspuns: A

7 Împăcarea:

A. se face de reprezentanții legali pentru persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă;

B. nu produce efecte asupra persoanelor fizice care au participat la săvârșirea faptei împreună cu o persoană juridică, în situația în care intervine doar între persoana juridică și persoana vătămată;

C. nu poate interveni în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.

Răspuns: B

8 În cazul intervenirii unui act de amnistie:

A. în cazul participației, amnistia operează în funcție de momentul anterior când participantul a contribuit la săvârșirea faptei;

B. în cazul în care amnistia a intervenit înainte de împlinirea termenului de reabilitare judecătorească, nu mai este necesară formularea unei cereri de reabilitare;

C. după împlinirea termenului de reabilitare, amnistia este lipsită de obiect.

Răspuns: C

9 Infracțiunea de falsificare de monede, prevăzută de art. 310 din Codul penal:

A. poate fi săvârșită în concurs cu infracțiunea de punere în circulație de valori falsificate, prevăzută de art. 313 alin. (1) din Codul penal în varianta deținerii în vederea punerii lor în circulație atunci când deținerea monedelor falsificate este realizată de însuși falsificatorul sau un participant la infracțiunea de falsificare;

B. poate fi săvârșită în concurs real cu infracțiunea de punere în circulație de valori falsificate, prevăzută de art. 313 alin. (2) din Codul penal, atunci când aceasta din urmă este săvârșită de către autorul infracțiunii de falsificare sau de un participant la aceasta;

C. absoarbe infracțiunea de deținere de instrumente în vederea falsificării de valori, prevăzută de art. 314 din Codul penal.

Răspuns: B

10 Fapta persoanei majore care i-a propus vecinei sale minore în vârstă de 12 ani, pe care o cunoștea de multă vreme, să se deplaseze la un hotel pentru a întreține relații sexuale, propunere acceptată de către minoră în deplină cunoștință de cauză și urmată de întreținerea unui raport sexual:

A. constituie infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 alin. (2) din Codul penal în concurs cu infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale, prevăzută de art. 222 alin. (1) din Codul penal;

B. constituie infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 alin. (2) din Codul penal;

C. poate constitui infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 alin. (2) din Codul penal în concurs formal cu infracțiunea de viol, prev. de art. 218 alin. (3) lit. c) din Codul penal.

Răspuns: B

11 Subiectul activ al infracțiunii de exploatare patrimonială a unei persoane vulnerabile, prevăzută de art. 247 alin. (1) din Codul penal:

A. poate fi numai o persoană fizică;

B. poate fi o persoană fizică sau o persoană juridică;

C. este întotdeauna calificat.

Răspuns: B

12 Infracțiunea de delapidare, prevăzută de art. 295 din Codul penal:

A. poate fi săvârșită numai cu intenție directă, fiind necesar ca făptuitorul să prevadă și să urmărească rezultatul faptei sale constând în producerea unui prejudiciu;

B. poate fi săvârșită și cu intenție indirectă, întrucât făptuitorul poate să nu urmărească producerea unui prejudiciu, dar să-l accepte;

C. poate fi săvârșită și din culpă cu prevedere, deoarece nu e necesar să se producă o pagubă.

Răspuns: B

13 Aplicarea din culpă a unei lovituri la data de 10.01.2014 (sub Codul penal din 1968) urmată de decesul victimei la data de 10.02.2014:

A. nu impune analiza aplicării legii penale mai favorabile, legea aplicabilă fiind exclusiv noul cod raportat la data producerii rezultatului;

B. este o infracțiune continuă, întrucât elementul său material s-a prelungit în mod natural în timp, până la epuizare;

C. este o infracțiune progresivă.

Răspuns: C

14 Nu pot fi reținute în concurs formal de infracțiuni:

A. o infracțiune de viol și o infracțiune de incest;

B. o infracțiune de contrabandă calificată și o infracțiune de nerespectare a regimului armelor și munițiilor;

C. o infracțiune de ultraj și o infracțiune de ultraj judiciar.

Răspuns: A

15 În cazul în care, în interiorul termenului de supraveghere, se descoperă că persoana supravegheată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii, amânarea se anulează:

A. urmând a fi aplicate dispozițiile privitoare la recidivă sau pluralitate intermediară în toate cazurile în care fapta care atrage anularea amânării a fost săvârșită și judecată definitiv anterior săvârșirii faptei care a atras soluția amânării aplicării pedepsei;

B. iar în cazul în care se dispune suspendarea sub supraveghere pentru pedeapsa rezultantă, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii de amânare, dacă aceasta este anterioară;

C. în mod obligatoriu.

Răspuns: C

16 Omorul săvârșit de o persoană care a mai comis anterior un omor se reține:

A. numai dacă fapta anterioară de omor a fost săvârșită de către o persoană majoră;

B. inclusiv în situația în care uciderea anterioară a fost la cererea victimei în sensul art. 190 din Codul penal;

C. și în ipoteza în care fapta anterioară de ucidere a fost săvârșită asupra copilului nou-născut, la 48 de ore de la naștere, de către mama sa.

Răspuns: C

17 Fapta funcționarului public asimilat în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, de a solicita și de a primi, în două tranșe, părți din banii inițial pretinși de la cumpărătorul de influență, lăsând să se creadă că are influență pe lângă directorul societății comerciale X și promițând că îi va facilita astfel angajarea unor persoane în această companie privată, constituie:

A. o singură infracțiune de trafic de influență, cu reținerea art. 308 din Codul penal;

B. două infracțiuni de trafic de influență, în concurs real de infracțiuni;

C. o singură infracțiune de trafic de influență, fără reținerea art. 308 din Codul penal față de calitatea subiectului activ.

Răspuns: A

18 În cazul infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prevăzută de art. 268 din Codul penal:

A. este necesar ca denunțătorul să îl indice pe cel care ar fi comis fapta în ambele modalități alternative de comitere;

B. învinuirea mincinoasă trebuie să se realizeze prin formularea unei plângeri sau a unui denunț care să îndeplinească toate condițiile de fond și de formă necesare sesizării;

C. subiectul pasiv secundar poate fi o persoană juridică.

Răspuns: C

19 În jurisprudența Curții Constituționale a României s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale" din cuprinsul dispozițiilor art. 301 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională deoarece:

A. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal, încălcându-se prevederile art. 1 alin. (5) și art. 23 din Constituție;

B. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal, încălcându-se prevederile art. 16 din Constituție;

C. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal, încălcându-se prevederile art. 41 alin. (1) și art. 45 din Constituție.

Răspuns: A

20 Ca urmare a producerii unui accident rutier din culpa exclusivă a inculpatului, persoana vătămată X a pierdut sarcina, având nevoie de 35 de zile de îngrijiri medicale, persoana vătămată Y a suferit vătămări evaluate la 140 zile de îngrijiri medicale, iar victima W a decedat. În această situație, dacă X și Y, majore, nu au formulat plângere prealabilă:

A. va putea fi antrenată răspnderea penală pentru săvârșirea a două infracțiuni distincte, cu aplicarea art. 38 alin. 2 din Codul penal;

B. fapta săvârșită față de persoana vătămată X constituie infracțiune doar dacă inculpatul a cunoscut că X era însărcinată;

C. inculpatul va răspunde penal pentru săvârșirea unei singure infracțiuni.

Răspuns: C

21 Acțiunea penală se stinge:

A. în cursul judecății prin rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în caz de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, renunțarea la exercitarea acțiunii penale, achitare sau încetarea procesului penal.;

B. în cursul judecății prin rămânerea definitiva a hotărârii judecătorești de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitare sau încetarea procesului penalsul;

C. în timpul urmăririi penale prin schimbarea încadrării juridice într-o iracțiune pentru care acțiunea penală se urmărește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, chiar dacă aceasta a depus plângere în termen legal.

Răspuns: B

22 În cazul în care, în timpul efectuării percheziției domiciliare se constată că au fost transferate probe sau că persoanele s-au ascuns în locuri învecinate:

A. mandatul de percheziție nu este valabil și pentru aceste locuri;

B. continuarea efectuării percheziției în aceste situații se încuviințează de către procuror;

C. judecătorul de cameră preliminară trebuie sa autorizeze o nouă percheziție.

Răspuns: B

23 Dacă hotărârea judecătorească pronunțată de prima instanță a fost desființată ca efect al admiterii apelului parchetului declarat în defavoarea inculpatului și al apelului inculpatului, instanța care rejudecă:

A. poate agrava situația inculpatului stabilită prin soluția dată în primă instanță;

B. nu poate agrava situația inculpatului stabilită prin soluția dată în primă instanță, pentru a nu fi încălcat principiul non reformatio in peius;

C. situația inculpatului poate fi agravată doar dacă prima instanță procedează la rejudecarea cauzei..

Răspuns: A

24 Verificarea măsurii preventive dispuse într -o cauză penală, după pronunțarea unei hotărâri în primă instanță, atacată cu apel, până la sesizarea instanței de apel, se realizează:

A. de către prima instanță;

B. de către instanța ierarhic superioară;

C. măsura preventivă încetează de drept la data pronunțării hotărârii primei instanțe.

Răspuns: A

25 Aplicarea si ridicarea măsurii obligării provizorii la tratament medical:

A. se soluționează doar în prezența medicului desemnat de suspect sau inculpat.;

B. se soluționează numai în prezența avocatului din oficiu sau ales atunci când suspectul sau inculpatul lipsește deși a fost legal citat;

C. participarea procurorului nu este obligatorie.

Răspuns: B

26 Hotărârea prin care a fost admisă cererea de redeschidere a procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate:

A. poate fi atacată odată cu fondul;

B. poate fi atacată cu contestație;

C. este supusă aceleiași căi de atac ca și hotărârea pronunțată față de persoana condamnată în lipsă.

Răspuns: A

27 Motivele invocate de inculpat în susținerea cererii de recuzare a judecătorului fondului, care a fost respinsă:

A. vor fi supuse controlului instanței de apel;

B. nu pot fi analizate de nicio altă instanță;

C. vor fi avute în vedere exclusiv la soluționarea contestației formulate împotriva hotărârii de respingere a cererii de recuzare.

Răspuns: A

28 Instanța de judecată sesizată cu o cerere de revizuire în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului::

A. poate dispune suspendarea hotărârii atacate doar în parte;

B. nu poate dispune suspendarea hotărârii atacate;

C. poate dispune, din oficiu, la propunerea procurorului sau la cererea părții, suspendarea hotărârii atacate.

Răspuns: C

29 În procedura prev. la art. 488 indice 1 - 488 indice 6 Cpp:

A. este analizată legalitatea și utilitatea probelor administrate de procuror în cursul urmării penale sau de judecător în cursul judecării unui dosar penal;

B. se realizează o judecată în materie penală, care are drept consecință indicarea actelor de urmărire penală sau a probelor pe care instanța trebuie să le administreze, într -o anumită perioadă de timp;

C. se apreciază asupra duratei rezonabile a activității de urmărire penală sau de judecată.

Răspuns: C

30 În situația în care apelul părţii responsabile civilmente este tardiv declarat, însă instanța admite apelul inculpatului sub aspectul laturii civile a cauzei:

A. instanța va admite, prin extinderea efectelor apelului inculpatului, şi apelul declarat de partea responsabilă civilmente;

B. va respinge ca tardiv apelul părții responsabile civilmente și va extinde efectele apelului declarat de inculpat și în ceea ce o privește pe partea responsabilă civilmente;

C. va respinge ca tardiv apelul părții responsabile civilmente, nefiind aplicabile dispozițiile art. 419 Cod procedură penală.

Răspuns: B

31 În ipoteza admiterii cererii de extrădare, omisiunea instanței de a dispune arestarea persoanei extrădate:

A. nu constituie o împiedicare la executarea hotărârii definitive de extrădare;

B. arestarea persoanei extrădate în vederea executării se poate dispune pe calea contestației la executare;

C. se poate iniția procedura revizuirii hotărârii judecătorești și urmare admiterii acesteia, se poate dispune rejudecarea cererii de extrădare.

Răspuns: B

32 Împotriva încheierii prin care, în cursul judecăţii, prima instanţă a dispus luarea măsurii controlului judiciar pe cauţiune faţă de inculpat, în termenul prevăzut de lege, acesta formulează contestaţie Soluţionând contestaţia, singura declarată în cauză, instanţa competentă:

A. poate dispune luarea măsurii arestului la domiciliu, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege;

B. poate modifica obligaţiile din conţinutul măsurii contestate, fără a-i agrava situaţia inculpatului;

C. poate dispune luarea măsurii arestării preventive, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege.

Răspuns: B

33 Prin sentința pronunțată la data de 20.09.2018, inculpatul AB a fost condamnat la 2 ani închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. și ped. de art. 244 C.pen. înșelăciunea și obligat la plata a 4000 lei cu titlu de despăgubiri materiale către partea civilă CD.
La data de 22.09.2018, partea civilă CD a renunțat în mod expres la calea de atac a apelului. Împotriva sentinței, inculpatul AB a declarat apel în termen. Persoana vătămată CD:

A. poate reveni asupra renunțării în ceea ce privește latura penală a cauzei până la primul termen de judecată în fața instanței de apel;

B. poate reveni asupra renunțării în ceea ce privește latura civilă a cauzei până la primul termen de judecată în fața instanței de apel.;

C. poate reveni asupra renunțării în ceea ce privește latura penală a cauzei înăuntrul termenului pentru declararea apelului;.

Răspuns: C

34 Cererea de recunoaștere a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii pronunțată de o instanță străină, formulată de persoana condamnată, aflată în România, în vederea contopirii cu pedepse aplicate de instanțele române aflate în concurs și deducerea duratei executate în străinătate:

A. este o cerere de competența instanței de judecată în a cărei circumscripție teritorială se află locul de executare a pedepsei, în măsura în care persoana condamnată se află în detenție;

B. este o cerere de competența instanței de judecată în a cărei circumscripție teritorială se află domiciliul persoanei care a formulat - o, dacă aceasta nu se află în executarea unei pedepse privative de libertate;

C. este o cerere incidentală de competența instanței investite cu soluționarea cererii de contopire.

Răspuns: C

35 Ordinul European de Ancheta care are ca obiect audierea prin videoconferință in cursul judecații:

A. se executa de instanta de judecata competenta material si dupa calitatea persoanei;

B. se executa de procurorul de la parchetul de pe langa instanta competenta material si dupa calitatea persoanei:;

C. se executa de curtea de apel.

Răspuns: C

36 Când se formulează o propunere de arestare preventivă:

A. procurorul este obligat să aducă la cunoștința inculpatului conținutul referatului prin care s-a solicitat luarea măsurii arestării preventive;

B. inculpatul aflat în stare de libertate se citează pentru termenul fixat.;

C. este obligatoriu ca propunerea de arestare preventivă a inculpatului să fie soluționată înainte de expirarea duratei reținerii;.

Răspuns: B

37 În cauzele cu inculpați minori:

A. judecătorul este obligat să solicite efectuarea referatului de evaluare de Serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție teritorială își are locuința minorul, chiar dacă o solicitare similară a fost formulată în cursul urmăririi penale de procuror și urmare a acesteia acesta a fost întocmit;

B. Serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție teritorială își are locuința minorul poate face propuneri motivate cu privire la măsurile educative ce pot fi luate față de minor;

C. procurorul este obligat să solicite în cursul urmăririi penale efectuarea referatului de evaluare de Serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție teritorială își are locuința minorul.

Răspuns: B

38 În materia contestării măsurilor de supraveghere tehnică, Curtea Constituțională a stabilit următoarele:

A. că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile procedurale penale care nu permite contestarea legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitate de inculpat, este constituțională.;

B. în materia protecției dreptului constituțional la viață privată, legiuitorul are obligația de a reglementa o cale de atac efectivă, care să permită persoanei supuse măsurii de supraveghere tehnică să obțină repararea urmărirlor încălcării contestate.;

C. supravegherea tehnică poate fi dispusă într-o cauză penală față de o persoană doar dacă față de aceasta este dispusă efectuarea în continuarea a urmăririi penale și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 139 alin. 1 și 2 C.p.p.

Răspuns: B

39 Când concluziile raportului de expertiză sunt neclare sau contradictorii, organul judiciar dispune:

A. efectuarea unei noi expertize;

B. efectuarea unui supliment de expertiză;

C. completarea raportului de expertiză prin dispunerea efectuării unei constatări de specialitate.

Răspuns: A

40 Redeschiderea urmăririi penale:

A. este supusa confirmării procurorului ierarhic superior;

B. nu poate fi dispusa de organul de cercetare penala;

C. este supusa confirmării de către judecătorul de cameră preliminară in termen de cel mult 5 zile, sub sancțiunea nulității.

Răspuns: B

41 Prezumția de nevinovăție, interpretată în lumina jurisprudenţei Curţii aferente art.6 par. (2) din Convenție se opune:

A. ca o hotărâre judecătorească prin care s-a pronunțat o soluție de încetare a procesului penal ca urmare a prescripției răspunderii penale să reflecte sentimentul că persoana în cauză este vinovată, chiar în ipoteza în care inculpatul a solicitat anterior continuarea procesului penal iar instanța a făcut aplicarea disp. art. 396 alin. (8) C. proc. pen.;

B. ca o hotărâre judecătorească să reflecte sentimentul că persoana în cauză este vinovată, fără stabilirea legală în prealabil a vinovăţiei persoanei acuzate şi, în special, fără ca aceasta să fi avut ocazia să exercite drepturile apărării;

C. doar unei constatări formale de vinovăție, fără stabilirea legală în prealabil a vinovăţiei persoanei acuzate şi, în special, fără ca aceasta să fi avut ocazia să exercite drepturile apărării.

Răspuns: B

42 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente art. 2 din Convenție:

A. recurgerea absolut necesară la forță impune analiza aceluiași criteriu de necesitate utilizat în mod normal pentru a stabili dacă intervenţia statului este „necesară într-o societate democratică” utilizat în cazul drepturilor prevăzute de art. 8 - 11 par. 2 din Convenție;

B. în cazul persoanelor aflate în arest sau în timpul unei operaţiuni poliţieneşti, orice rană sau deces survenit în timpul acestei perioade conduce la puternice prezumţii de fapt, sarcina probei revenind autorităţilor care trebuie să ofere o explicaţie satisfăcătoare şi convingătoare cu privire la derularea faptelor;

C. față de necesitatea de a păstra încrederea publicului în respectarea principiului legalităţii şi de a evita orice aparenţă de complicitate sau de toleranţă faţă de acte ilegale, rudelor victimei trebuie să li se asigure accesul la anchetă pe întreaga durată a desfăşurării acesteia, autorităţilor însărcinate cu ancheta revenindu-le obligaţia de a răspunde în mod favorabil oricărei cereri de investigare formulate de o rudă a victimei în cursul anchetei.

Răspuns: B

43 Principiul securității raporturilor juridice potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente art.6 din Convenție se opune:

A. derulării simultan şi în paralel a două proceduri independente fiscale și penale având ca obiect aceleaşi fapte, cu consecința ajungerii de către instanța penală, în urma reaprecierii faptelor, la o concluzie radical opusă hotărârii anterioare din procedura de contencios fiscal;

B. în mod exclusiv casării, printr-o cale de atac extraordinară, a unor hotărâri judecătoreşti definitive;

C. în mod absolut repunerii în discuție a unei soluții date definitiv oricărui litigiu.

Răspuns: A

44 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului aferente art.8 din Convenție:

A. autorizarea înregistrărilor convorbirilor telefonice, cuprinse în noţiunile de „viaţă privată” şi „corespondenţă”, în sensul art. 8 § 1 din Convenţie, de către un magistrat implică, ipso facto, legalitatea şi conformitatea ingerinței cu art. 8 § 2 din Convenţie, statele contractante beneficiind de o anumită marjă de apreciere pentru a se pronunţa cu privire la existenţa şi întinderea necesităţii ingerinței într-o societate democratică;

B. atunci când convorbirile unei persoane sunt înregistrate şi sunt utilizate în cadrul unei proceduri penale, partea interesată trebuie să aibă posibilitatea unui „control efectiv”, pentru a putea contesta legalitatea şi necesitatea înregistrărilor și pentru a solicita punerea în balanţă a intereselor justiţiei în raport cu dreptul său la respectarea vieţii private şi a corespondenţei;

C. obligațiile pozitive ale statului constau în dotarea cu un arsenal juridic adecvat și suficient creat cu scopul protejării dreptului la viață privată și de familie, alegerea mijloacelor specifice intrând în marja de apreciere a statului, Convenția neputând impune statelor semnatare elaborarea unor dispoziții penale nici chiar în situații care implică valori fundamentale și aspecte esențiale ale vieții private, precum violul.

Răspuns: B

45 Conform jurisprudenței CEDO:

A. efectul art.13 este acela că impune prevederea unei căi de atac interne care să îi permită autorității naționale competente atât să examineze fondul capătului de cerere întemeiat pe Convenție, cât și să acorde o reparație corespunzătoare;

B. sfera de aplicare a obligaţiilor statului în conformitate cu art.13 diferă în funcţie de natura plângerii reclamantului şi nu permite niciodată statelor contractante o anumită discreție în ceea ce privește modalitatea de a se conforma obligațiilor prevăzute de Convenție;

C. o astfel de cale de atac, ca efect al art.13, nu se impune doar în ceea ce privește capetele de cerere care pot fi considerate demonstrabile în termenii Convenției.

Răspuns: A

46 Potrivit jurisprudenței CJUE, în ipoteza în care unui stat membru, în care s-a deplasat un cetățean al Uniunii Europene, resortisant al unui alt stat membru, i se adresează o cerere de extrădare a acestui cetăţean de către un stat terţ cu care primul stat membru a încheiat un acord de extrădare:

A. statul membru sesizat cu cererea de extrădare nu trebuie să verifice dacă extrădarea va aduce atingere drepturilor prevăzute la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

B. decizia statului membru sesizat de a extrăda un cetăţean al Uniunii, la cererea unui stat terț, nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii Europene;

C. decizia statului membru sesizat de a extrăda un cetăţean al Uniunii, la cererea unui stat terț, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii Europene.

Răspuns: C

47 Conform jurisprudenţei CJUE, într-un litigiu în care, potrivit reglementării naționale a unui stat membru se permite continuarea unei proceduri privind o sancțiune administrativă pecuniară de natură penală contra unei persoane, ca urmare a unor conduite ilicite care întrunesc elementele constitutive ale unor manipulări ale pieței, pentru care a fost deja pronunțată o condamnare penală definitivă împotriva acestei persoane:

A. articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei asemenea reglementări naționale, în măsura în care condamnarea este, ținând seama de prejudiciul cauzat prin infracțiunea săvârșită, de natură să reprime această infracțiune în mod efectiv, proporțional și disuasiv;

B. principiul „ne bis in idem” garantat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene conferă particularilor un drept direct aplicabil;

C. principiul „ne bis in idem” garantat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu conferă particularilor un drept direct aplicabil.

Răspuns: B

48 Potrivit jurisprudenței CJUE:

A. articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune expulzarea de pe teritoriul acestui stat membru către un stat terț a unui resortisant al unui astfel de stat, care a făcut obiectul unei condamnări penale, în condițiile în care acesta exercită efectiv autoritatea părintească în privința unui copil mic, resortisant al acestui stat membru, în care locuiește de la naștere fără să își fi exercitat dreptul de liberă circulație, atunci când expulzarea persoanei interesate ar impune acestui copil să părăsească teritoriul Uniunii Europene, privându-l astfel de beneficiul efectiv al esenței drepturilor sale ca cetățean al Uniunii;

B. articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune expulzarea de pe teritoriul acestui stat membru către un stat terț a unui resortisant al unui astfel de stat, care a făcut obiectul unei condamnări penale, în condițiile în care acesta exercită efectiv autoritatea părintească în privința unui copil mic, resortisant al acestui stat membru, în care locuiește de la naștere fără să își fi exercitat dreptul de liberă circulație, atunci când expulzarea persoanei interesate ar impune acestui copil să părăsească teritoriul Uniunii Europene, privându-l astfel de beneficiul efectiv al esenței drepturilor sale ca cetățean al Uniunii;

C. articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că nici în împrejurări excepționale un stat membru nu poate adopta o măsură de expulzare de pe teritoriul său către un stat terţ a unui resortisant al unui astfel de stat terț.

Răspuns: A

49 Potrivit jurisprudenţei CJUE, o cerere pentru pronunţarea unei decizii preliminare în interpretare, conform articolului 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

A. atunci când cererea este formulată de o instanţă naţională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern;

B. atunci când instanţa naţională nu explică chiar în decizia de trimitere cadrul factual şi normativ din acţiunea principală;

C. atunci când cererea este formulată într-o cauză pendinte în faţa unei instanţe naţionale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate.

Răspuns: B

50 Potrivit jurisprudenţei CJUE, principul răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate particularilor printr-o încălcare a dreptului Uniunii Europene care decurge dintr-o hotărâre pronunţată de o instanţă naţională de ultim grad de jurisdicţie:

A. nu are în sine drept consecinţă punerea în discuţie a autorităţii de lucru judecat a unei astfel de hotărâri;

B. se referă la răspunderea personală a judecătorilor care au pronunţat hotărârea;

C. impune statelor membre să desemneze curţile constituţionale ca instanţe competente în soluţionarea acţiunilor în atragerea răspunderii statului.

Răspuns: A